

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 902

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 noiembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 456 din 28 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) Codul de procedură penală	2–5
Decizia nr. 469 din 28 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211—215 și ale art. 215 ¹ alin. (3) din Codul de procedură penală	6–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
755. — Hotărâre privind aprobarea Strategiei naționale pentru siguranță rutieră pentru perioada 2016—2020 și a Planului de acțiuni pentru implementarea acesteia	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
651. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate privind recunoașterea, evidența, evaluarea, monitorizarea și perfecționarea evaluatorilor de servicii de sănătate ai Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate	10–13
2.121. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul silviculturii	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 456

din 28 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Petru Mereu în Dosarul nr. 773/59/P/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.384 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, părțile Rodica Cădărescu și Viorel Cădărescu au depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care solicită respingerea, ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Se arată că, în mod contrar susținerilor autorului excepției, textul criticate prevede, în mod expres, care sunt situațiile în care poate fi reluată urmărirea penală, ca urmare a redeschiderii acesteia, nesubzistând criticile acestuia referitoare la inexistența unor astfel de condiții legale. Se susține, totodată, că, în mod evident, redeschiderea urmăririi penale poate avea loc doar înaintea împlinirii termenului prescripției speciale, așa încât nu poate fi vorba despre incidența *sine die*, în orice cauză penală, a textului legal criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 august 2015, pronunțată în Dosarul nr. 773/59/P/2015, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cristian Petru Mereu într-o cauză penală având ca obiect soluționarea unei cereri de respingere a unei cereri a parchetului, de confirmare a unei ordonanțe prin care a fost infirmată o rezoluție prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de autorul excepției, considerându-se că, în condițiile în care, prin sentință penală, a

fost respinsă plângerea împotriva aceleiași rezoluții, există autoritate de lucru judecat.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că textul criticat nu prevede suficient de explicit situațiile și condițiile în care se poate dispune infirmarea unei soluții de către procurorul ierarhic superior. De asemenea, se susține că, prin caracterul său general, textul criticat creează, de fapt, o cale de atac lăsată la îndemâna procurorului, prin care acesta poate înfrânge autoritatea de lucru judecat. Se arată, în acest sens, că, în condițiile în care legea nu distinge, procedura instituită prin art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală permite procurorului ierarhic superior să infirme chiar și o ordonanță care a fost supusă verificării judecătorului, aspect ce reprezintă, în mod indirect, o veritabilă cale de atac de care părțile interesate se pot prevala.

7. **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată că prevederile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 16, 21 și 129 din Constituție. În acest sens, au fost reiterate argumentele formulate de autorul excepției.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 496 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 22 septembrie 2015. Se arată că dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără privilegii și fără discriminări, motiv pentru care acestea sunt conforme cu prevederile art. 16 din Constituție. Se mai susține că prevederile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt în acord și cu dispozițiile art. 129 din Legea fundamentală, câtă vreme redeschiderea urmăririi penale, chiar și în situația invocată de autorul excepției, este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că textul criticat se aplică, în mod egal, tuturor persoanelor aflate în condițiile arătate în cuprinsul său, motiv pentru care acesta nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție. Se susține, totodată, neîncălcarea prin prevederile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală a dispozițiilor constituționale ale art. 21. Se arată că, în situația redeschiderii urmăririi penale, pentru motivele arătate în ordonanță, urmează ca, după efectuarea actelor de urmărire penală, să fie pronunțată o nouă soluție de către organul de urmărire penală, soluție împotriva căreia persoana interesată poate formula plângere și că o eventuală depășire a unui termen rezonabil în cursul urmăririi penale nu echivalează cu încălcarea accesului liber la justiție. Se mai arată

că redeschiderea urmăririi penale are ca finalitate dispunerea de către procuror a uneia dintre soluțiile prevăzute la art. 327 din Codul de procedură penală, împotriva căreia, de asemenea, persoana interesată poate formula plângere. Se susține că nu poate fi reținută nici încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor art. 129 din Constituție, întrucât legiuitorului îi revine atribuția exclusivă de reglementare a căilor de atac și a modului de exercitare a acestora. Se menționează faptul că prevederile art. 335 din Codul de procedură penală se completează cu cele referitoare la reluarea urmăririi penale și la plângerea împotriva măsurilor și actelor efectuate în cursul urmăririi penale, motiv pentru care nu poate fi susținută lipsa de precizie sau de vizibilitate a textului criticat.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 335 alin. (1) Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător”*.

14. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 129 cu privire la folosirea căilor de atac.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în fapt, prin Rezoluția nr. 426/P/2010 din 20 decembrie 2010, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara a dispus, conform art. 209 și 228 din Codul de procedură penală din 1968 raportat la art. 10 lit. a) și f) din același cod, neînceperea urmăririi penale față de autorul excepției. Împotriva acestei rezoluții a fost formulată plângere, care a fost soluționată, fiind respinsă, prin Rezoluția nr. 73/11/2011 din 7 februarie 2011 a Procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara. Împotriva acesteia din urmă, a fost formulată plângere, care, la rândul său, a fost respinsă, prin Sentința penală nr. 71/17 martie 2011 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara. La data de 26 mai 2015, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara a infirmat Rezoluția nr. 426/P/2010 din 20 decembrie 2010, a dispus redeschiderea urmăririi penale, conform art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, invocând neobservarea de către procurorul emitent a unor aspecte ale cauzei reflectate în actele existente la dosar și a solicitat judecătorului de cameră preliminară confirmarea acestei soluții, conform art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală.

16. Referitor la critica de neconstituționalitate astfel formulată, Curtea reține că, potrivit art. 332 alin. (1) din Codul de procedură penală, urmărirea penală este reluată în caz de: a) încetare a cauzei de suspendare; b) restituire a cauzei de

către judecătorul de cameră preliminară; c) redeschidere a urmăririi penale, iar, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, reluarea urmăririi penale nu poate avea loc dacă a intervenit o cauză care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal. Potrivit art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată în următoarele situații: a) fapta nu există; b) fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege; c) nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea; d) există o cauză justificativă sau de neimputabilitate; e) lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale; f) a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică; g) a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea acesteia înlătură răspunderea penală, a intervenit împăcarea ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii; h) există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege; i) există autoritate de lucru judecat; j) a intervenit un transfer de proceduri cu un alt stat, potrivit legii.

17. Totodată, conform art. 315 alin. (1) din Codul de procedură penală, clasarea se dispune când: a) nu se poate începe urmărirea penală, întrucât nu sunt întrunite condițiile de fond și formă esențiale ale sesizării; b) există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, mai sus enumerate.

18. În aceste condiții, în aplicarea dispozițiilor art. 332 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, prevederile art. 335 din același cod reglementează reluarea, în caz de redeschidere a urmăririi penale prevăzând, la alin. (1), că dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale, măsură ce urmează a fi suspusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, potrivit art. 335 alin. (4) din același cod.

19. Pe de altă parte, conform art. 339 alin. (4) din Codul de procedură penală, împotriva soluțiilor de clasare, se poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția, la procurorul ierarhic superior celui care a dispus această soluție. De asemenea, potrivit art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 din Codul de procedură penală poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. În completare, alin. (2) al aceluiași art. 340 prevede că dacă plângerea nu a fost rezolvată în termenul de 20 de zile, prevăzut la art. 338 din Codul de procedură penală, dreptul de a face plângere poate fi exercitat oricând după împlinirea termenului de 20 de zile în care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare. Soluționarea unei astfel de plângeri de către judecătorul de cameră preliminară este reglementată la art. 341 din Codul de procedură penală, care prevede, printre altele, la alin. (6) lit. a), că, în cauzele în care nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară poate dispune respingerea plângerii, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, iar, la alin. (7) pct. 1, că, în cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară

poate respinge plângerea ca tardivă sau inadmisibilă, prevăzând, totodată, la pct. 2 lit. a), că, în cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, plângerea poate fi respinsă ca nefondată, în condițiile în care judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, și exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii. În continuarea reglementării acestei proceduri, art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală prevede că încheierea judecătorului de cameră preliminară, prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile anterior analizate, prevăzute la alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, este definitivă.

20. Analizând sistematic dispozițiile procesual penale mai sus arătate, Curtea reține că legiuitorul a înțeles să supună redeschiderii urmăririi penale, conform art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală toate soluțiile de clasare, inclusiv cele rămase definitive, conform art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, în măsura în care procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția clasării constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea.

21. Curtea constată că, într-adevăr, în aplicarea dispozițiilor art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, legiuitorul nu a procedat la definirea expresă a noțiunii de „împrejurare pe care se întemeia clasarea”. Cu toate acestea, Curtea reține că împrejurările pe care poate fi întemeiată soluția clasării sunt enumerate de către legiuitor, în mod expres și limitativ, prin dispozițiile art. 315 alin. (1) din Codul de procedură penală, așa încât aprecierea lipsei existenței acestei împrejurări este, de fapt, o problemă de aplicare a legii de către procurorul ierarhic superior celui care dispune soluția clasării, și nu o problemă de constituționalitate.

22. Referitor la sfera noțiunii de „*autoritate de lucru judecat*”, Curtea reține că aceasta este prevăzută în Codul de procedură penală în vigoare, prin reglementarea, la art. 6 din acest cod, printre principiile și limitele aplicării legii procesual penale, a principiului *Ne bis in idem*, potrivit căruia, nicio persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică.

23. Acest principiu reprezintă transpunerea în legislația procesual penală românească a prevederilor art. 4 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Potrivit paragrafului 1 al articolului anterior menționat, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiasi stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat.

24. Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, sintagma „*procedură penală*” din cuprinsul art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție trebuie interpretată având în vedere sfera noțiunilor de „*acuzăție în materie penală*” și „*pedepsă*” la care fac trimitere art. 6 și art. 7 din Convenție. În vederea determinării înțelesului noțiunii de „*acuzăție în materie penală*” instanța europeană a stabilit trei criterii, denumite „*criteriile Engel*”, arătând că pentru a putea reține existența unei acuzații în materie penală în sensul Convenției, trebuie avute în vedere încadrarea juridică a infracțiunii în temeiul legislației naționale, natura infracțiunii și severitatea pedepsei pe care persoana în cauză riscă să o suporte. S-a arătat, totodată, că ultimele două criterii sunt alternative, nefiind obligatorie îndeplinirea lor în mod

cumulativ (a se vedea, în acest sens, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 8 iunie 1976, pronunțată în cauza *Engel și alții împotriva Olandei*). În ceea ce privește interzicerea, prin art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție, a urmăririi penale sau a judecării unei persoane pentru aceeași „infracțiune”, aceasta trebuie înțeleasă, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, ca având în vedere fapte identice sau care au fost, în mod esențial aceleași, implicând aceeași persoană și fiind indisolubil legale în timp și în spațiu. Astfel, art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție interzice reînceperea unei proceduri penale după finalizarea ei printr-o decizie definitivă, care, conform legislației naționale, a dobândit autoritate de lucru judecat, atunci când părțile nu mai pot face apel la căi de atac suplimentare. Prin urmare, deciziile susceptibile de o cale de atac ordinară nu intră în sfera de aplicare a dispozițiilor art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție, însă, potrivit aceleiași jurisprudențe, căile de atac extraordinare nu pot fi luate în calcul la stabilirea naturii definitive a unei decizii. (a se vedea, în acest sens, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 20 mai 2014, pronunțată în cauza *Glantz împotriva Finlandei*, paragraful 48—55)

25. Cu toate acestea, paragraful 2 al art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție prevede, în mod expres, că dispozițiile paragrafului 1 al aceluiași art. 4 nu împiedică redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a Statului respectiv, dacă fapte noi sau recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată. Este reglementată, astfel, o excepție de la principiul *ne bis in idem*, ce dă prioritate înlăptuirii justiției, respectiv interesului public al aflării adevărului, în detrimentul interesului privat al persoanei urmărite sau judecate penal.

26. Prin raportare la normele europene mai sus analizate, Curtea constată că, în situația invocată de autorul excepției, atribuția procurorului ierarhic superior de a dispune redeschiderea urmăririi penale în situația preexistenței unei încheieri a judecătorului de cameră preliminară, pronunțată conform art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, de respingere a plângerii formulate împotriva soluției procurorului ierarhic superior prin care acesta a respins plângerea împotriva soluției de clasare dispusă de procurorul care a controlat și a supravegheat urmărirea penală, nu echivalează cu încălcarea autorității de lucru judecat, întrucât exercitarea acestui drept presupune descoperirea unor elemente noi ale cauzei, de natură a justifica emiterea ordonanței de redeschidere.

27. Prin urmare, Curtea reține că dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală constituie aplicarea de către legiuitor a principiului aflării adevărului, prevăzut la art. 5 din Codul de procedură penală, ce are la bază imperativul înlăptuirii justiției, dar și a principiului constituțional al controlului ierarhic specific activității procurorilor, prevăzut la art. 132 alin. (1) din Constituție.

28. Curtea constată, de asemenea, că, în cazul redeschiderii urmăririi penale de către procurorul ierarhic superior, în condițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, procedura judiciară continuă prin aplicarea prevederilor art. 335 alin. (4)—(5) din același cod. Conform alin. (4) teza întâi al art. 335 anterior referit, redeschiderea urmăririi penale este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, în termen de cel mult 3 zile, sub sancțiunea nulității. Potrivit aceluiași dispoziții legale, judecătorul de cameră preliminară hotărâște cu privire la ordonanța procurorului ierarhic superior de redeschidere a urmăririi penale, prin încheiere motivată, în camera de consiliu, cu citarea suspectului sau, după caz, a inculpatului și cu participarea procurorului, asupra legalității și temeiniciei

ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale. Totodată, alin. (4) al aceluiași art. 335 din Codul de procedură penală prevede că judecătorul de cameră preliminară, soluționând cererea de confirmare a redeschiderii urmăririi penale, verifică legalitatea și temeinicia ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

29. Curtea constată că, după confirmarea redeschiderii, în etapa urmăririi penale, se procedează conform art. 307—319 din Codul de procedură penală, la aducerea la cunoștință a calității de suspect, la punerea în mișcare a acțiunii penale, la extinderea urmăririi penale sau la schimbarea încadrării juridice, precum și la înștiințarea despre clasare, despre renunțarea la urmărirea penală și despre continuarea urmăririi penale la cererea suspectului sau inculpatului și despre dreptul de a face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală. Totodată, plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteră în judecată se soluționează cu respectarea contradictorialității și oralității, ca elemente esențiale ale egalității armelor și ale dreptului la un proces echitabil, Curtea statuând, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, că dispozițiile procesuale penale ce normează în această materie trebuie să prevadă posibilitatea părților, subiecților procesuali principali și procurorului de a dezbate, în mod efectiv, observațiile depuse judecătorului de cameră preliminară, pentru realizarea acestor garanții fiind necesară citarea lor.

30. De asemenea, Curtea reține că, dacă, în urma efectuării urmăririi penale reluate, suspectul sau, după caz, inculpatul, este trimis în judecată, acesta va beneficia de judecarea cauzei sale conform procedurii de cameră preliminară, prevăzute la art. 342—348 din Codul de procedură penală, iar apoi potrivit celei de judecată, prevăzută la art. 349—470 din Codul de procedură penală, proceduri ce oferă garanțiile procesuale specifice dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare. Cu privire la procedura în cameră preliminară, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, Curtea a statuat că, din perspectiva exigențelor dreptului la un proces echitabil, trebuie să se permită participarea procurorului, a

inculpatului, a părții civile și a părții responsabile civilmente în procedura desfășurată în camera de consiliu, în fața judecătorului de cameră preliminară.

31. Referitor la susținerea autorului excepției, conform căreia dreptul procurorului ierarhic superior de a solicita redeschiderea urmăririi penale, în ipoteza juridică invocată în prezenta cauză, este nelimitat în timp, Curtea constată că dreptul organelor judiciare de a redeschide urmărirea penală nu poate fi exercitat *sine die*, ci doar până la data împlinirii prescripției speciale a răspunderii penale, conform prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul penal.

32. Pentru aceste considerente, Curtea reține că suspectul sau, după caz, inculpatul beneficiază, pe parcursul urmăririi penale, după redeschidere, de toate garanțiile procesuale specifice accesului liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție. Totodată, acesta are la dispoziție căile de atac necesare în vederea apărării intereselor sale procesuale, motiv pentru care nu poate fi reținută încălcarea, prin textul criticat, a prevederilor art. 129 din Constituție.

33. De altfel, Curtea constată că dreptul procurorului ierarhic superior de a infirma ordonanța de clasare, ca urmare a constatării inexistenței împrejurării pe care s-a întemeiat această soluție, conform art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală, constituie o aplicare a dispozițiilor art. 132 alin. (1) din Constituție, ce reglementează desfășurarea activității procurorilor potrivit principiului controlului ierarhic.

34. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că această critică nu poate fi reținută, textul criticat aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza juridică reglementată prin textul criticat.

35. În fine, Curtea reține că reglementarea de către legiuitor a obligației procurorului de a supune confirmării judecătorului de cameră preliminară soluția redeschiderii urmăririi penale, conform art. 335 alin. (4) din Codul de procedură penală, reprezintă opțiunea legiuitorului, în acord cu politica sa penală, exprimată conform atribuțiilor constituționale reglementate la art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acesta.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Petru Mereu în Dosarul nr. 773/59/P/2015 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 469

din 28 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211—215 și ale art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211—215, în măsura în care nu prevăd o procedură de prelungire a măsurii controlului judiciar, și ale art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Stan în Dosarul nr. 3.023/740/2015 al Judecătoriei Alexandria — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.302 D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 iunie 2016, în prezența autorului excepției, reprezentat de dl. avocat Iulian Creață din cadrul Baroului Teleorman, și a reprezentantului Ministerului Public, Iuliana Nedelcu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 21 iunie 2016. La data de 21 iunie 2016, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării la 28 iunie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 13 august 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.023/740/2015, **Judecătoria Alexandria — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211—215, în măsura în care nu prevăd o procedură de prelungire a măsurii controlului judiciar, și ale art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Florin Stan într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei ordonanțe a procurorului de prelungire a măsurii preventive a controlului judiciar.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 211—215 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care nu reglementează procedura prelungirii măsurii controlului judiciar în faza de urmărire penală. Se susține, de asemenea, că art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală este neconstituțional, întrucât permite procurorului să prelungească măsura preventivă a controlului judiciar în situația în care această măsură a fost luată de judecătorul de drepturi și libertăți. Referitor la dispozițiile art. 211—215 din Codul de procedură penală, se arată că măsura controlului judiciar este o măsură preventivă, la fel ca și arestarea preventivă, și că legiuitorul a reglementat procedura prelungirii acesteia din urmă, la art. 235 din Codul de procedură penală, dar a lăsat nereglementată procedura prelungirii controlului judiciar. Se susține că, în aceste

condiții, procurorul poate să îl cheme pe inculpat și în ultima zi sau chiar într-un interval de timp mult mai scurt rămas până la expirarea duratei măsurii, pentru a-i prelungi controlul judiciar, fără ca acesta să-și poată pregăti apărarea și să poată propune probe în apărarea sa. Pentru aceste motive, se susține încălcarea prin textele criticate a dispozițiilor art. 23 și 24 din Constituție.

5. Cu privire la art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, se arată că, deși luarea măsurii controlului judiciar a fost dispusă, în prezentul dosar, de judecătorul de drepturi și libertăți, conform competenței sale prevăzute la art. 53 lit. a) din Codul de procedură penală și art. 23 alin. (4) din Constituție, prelungirea acestei măsuri a fost dispusă de procuror. Având în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 712 din 4 decembrie 2014, paragraful 20, referitoare la drepturile fundamentale restrânse prin dispunerea măsurii preventive a controlului judiciar, se conchide că nu numai luarea acestei măsuri, dar și prelungirea ei, trebuie dispusă de către judecător.

6. **Judecătoria Alexandria — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211—215 din Codul de procedură penală este întemeiată, în măsura în care normele procesual penale nu reglementează o procedură a prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar în cursul urmăririi penale. Se arată că textele criticate nu reglementează procedura prelungirii controlului judiciar în cursul urmăririi penale, legiuitorul nespacificând în cuprinsul acestora motivele care justifică prelungirea și perioada maximă pentru care poate fi dispusă. Se observă că, în cazul celorlalte măsuri preventive privative de libertate, cum este măsura arestării preventive, procedura de prelungire este în mod expres și detaliat reglementată de către legiuitor și că nu există o justificare rațională pentru ca o astfel de reglementare să lipsească în ceea ce privește controlul judiciar. Se susține că lipsa acestei proceduri este de natură a încălca dispozițiile art. 23 alin. (1) și art. 24 alin. (1) din Constituție referitoare la libertatea individuală și la dreptul la apărare. În susținerea încălcării prin textele criticate a prevederilor art. 23 alin. (1) din Constituție se face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 712 din 4 decembrie 2014. Cu privire la încălcarea, prin textele criticate, a prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție, se susține că dreptul la apărare presupune, printre altele, posibilitatea pregătirii și organizării unei apărări. Or, aceste garanții nu sunt asigurate, câtă vreme inculpatul nu este încunoștințat în legătură cu prelungirea unei măsurii preventive privative de libertate, cum este cea a controlului judiciar, pentru a-și putea pregăti apărarea. Se arată că împrejurarea că ulterior prelungirii controlului judiciar, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți, în temeiul art. 213 din Codul de procedură penală, nu acoperă încălcarea drepturilor sale fundamentale prevăzute la art. 23 alin. (1) și art. 24 alin. (1) din Constituție. Se susține, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală este întemeiată. Se arată, în acest sens, că așa-zisul caracter mai ușor al măsurii preventive a controlului judiciar nu justifică acordarea posibilității procurorului de a dispune asupra unei astfel de măsuri restrictive de libertate, soluția constituțională fiind că numai judecătorul să poată dispune cu privire la luarea sau prelungirea unei astfel de măsuri.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** opinează că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se susține că autorul excepției nu formulează, în realitate, veritabile critici de neconstituționalitate, ci probleme ce țin, pe de o parte, de maniera de reglementare a textelor criticate, iar, pe de altă parte, de aplicarea legii, atribuții ce revin legiuitorului și, respectiv, instanțelor judecătorești.

9. **Avocatul Poporului** precizează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se susține, în acest sens, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16, art. 21 și art. 24 din Constituție. Se arată că prevederile art. 211—215¹ din Codul de procedură penală nu reglementează în mod detaliat procedura prelungirii controlului judiciar, la fel cum este reglementată, spre exemplu, procedura prelungirii arestării preventive. Se apreciază că, pentru a asigura egalitatea în drepturi, egalitatea armelor în cadrul procesului penal și dreptul la apărare, procedura anterior referită ar trebui reglementată sub toate aspectele procedurale, inclusiv sub cel al termenului depunerii propunerii de prelungire a măsurii. Se face trimitere la Deciziile Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014 și nr. 506 din 30 iunie 2015, referitor la necesitatea asigurării egalității armelor în procesul penal. Referitor la timpul în care trebuie realizate actele procesuale, se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015 și se susține că termenul trebuie să asigure părților timpul necesar pentru a-și exercita drepturile procesuale și pentru a-și îndeplini obligațiile prevăzute de lege, iar, în cazul particular al măsurilor procesuale, incluzând măsurile preventive, împiedică prelungirea duratei constrângerii peste limita necesară desfășurării normale a procesului penal. Prin urmare, se arată că în cazurile în care propunerea de prelungire a controlului judiciar ar fi făcută înainte de expirarea duratei măsurii, iar intervalul de timp rămas până la soluționarea propunerii ar fi insuficient pentru pregătirea unei apărări efective, drepturile fundamentale ale inculpatului prevăzute la art. 21 alin. (1) și art. 24 alin. (1) din Constituție ar fi încălcate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 211—215, care prevăd condițiile generale referitoare la măsura controlului judiciar, luarea măsurii controlului judiciar de către procuror, calea de atac împotriva măsurii controlului judiciar dispuse de procuror, luarea măsurii controlului judiciar de către judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată și conținutul controlului judiciar, precum și ale art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Dispozițiile alin. (2) sunt aplicabile și în cazul în care măsura a fost luată de către judecătorul de drepturi și libertăți.*”

13. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (1) privind libertatea individuală și art. 24 alin. (1) cu privire la dreptul la apărare.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 211—215 din Codul de procedură penală, conform cărora lipsa reglementării unei proceduri de prelungire a măsurii controlului judiciar din cuprinsul acestora este de natură a încălca

prevederile constituționale invocate de autorul excepției, Curtea reține că criticile de neconstituționalitate astfel formulate nu au legătură cu textele criticate, durata și prelungirea măsurii controlului judiciar fiind reglementate la art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală. Curtea constată, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate invocată de autor cu privire la dispozițiile art. 215¹ alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală a fost respinsă, ca inadmisibilă, de către Judecătoria Alexandria — Secția penală, prin Încheierea din 13 august 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.023/740/2015. În aceste condiții, Curtea constată că, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a reținut că dacă o excepție de neconstituționalitate este în mod formal motivată, și motivarea, în sine, nu are nicio legătură cu textul criticat, iar textul de referință este unul general, va respinge excepția ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, sau, în cadrul controlului a priori, Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011). Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211—215 din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă, ca inadmisibilă.

15. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, Curtea reține faptul că Secțiunea a 3-a — *Controlul judiciar a Capitolului I — Măsuri preventive*, din cadrul Titlului V — *Măsuri preventive și alte măsuri procesuale* reglementează, în mod expres, doar luarea măsurii controlului judiciar de către procuror (art. 212 din Codul de procedură penală) și luarea măsurii controlului judiciar de către judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată (art. 214 din Codul de procedură penală), secțiunea anterior referită a Codului de procedură penală neconținând o dispoziție legală care să prevadă luarea măsurii controlului judiciar de către judecătorul de drepturi și libertăți. În aceste condiții, singurele situații în care măsura preventivă analizată este dispusă de judecătorul de drepturi și libertăți este una cu caracter excepțional, reglementată la art. 227 alin. (2) și art. 219 alin. (9) din Codul de procedură penală, respectiv acelea în care judecătorul de drepturi și libertăți, respingând propunerea procurorului de arestare preventivă și, respectiv, de arest la domiciliu, dispune aplicarea măsurii controlului judiciar. Astfel, controlul judiciar este dispus de judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, tot ca urmare a unei propuneri formulate de procuror, în urma aprecierii de către judecătorul de drepturi și libertăți a întrunirii condițiilor legale pentru aplicarea unei măsuri preventive mult mai puțin intruzive, față de cea propusă de procuror, conform art. 224 și art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală.

16. Așa fiind, atribuirea competenței de prelungire a măsurii controlului judiciar procurorului, conform prevederilor art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, chiar dacă această măsură a fost dispusă de către judecătorul de drepturi și libertăți, potrivit art. 227 alin. (2) și art. 219 alin. (1) din același cod, apare ca fiind justificată de etapa procesuală a luării ei, respectiv cea a urmăririi penale, a cărei efectuare și supraveghere sunt de competența procurorului, conform art. 56 din Codul de procedură penală, și de natura controlului judiciar, de măsură preventivă neprivativă de libertate.

17. Totodată, faptul prelungirii de către procuror a măsurii controlului judiciar dispuse de judecătorul de drepturi și libertăți, conform art. 227 alin. (2) și art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu este de natură a încălca norma constituțională de la art. 131 referitoare la rolul Ministerului Public, ci constituie o aplicare a acesteia, având ca temei calitatea procurorului de titular al dreptului de a efectua și de a supraveghea urmărirea penală, prevăzută la art. 56 din Codul de procedură penală.

18. De asemenea, Curtea reține că, potrivit art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, împotriva ordonanței procurorului de prelungire a măsurii controlului judiciar, în condițiile alin. (3) al art. 215¹ din Codul de procedură penală, inculpatul poate formula plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond, cu aplicarea, în mod corespunzător, a dispozițiilor art. 213 din Codul de procedură penală. Acestea din urmă prevăd, la alin. (1) al art. 213 anterior menționat, dreptul inculpatului de a formula plângere împotriva ordonanței procurorului prin care este dispusă măsura controlului judiciar, în termen de 48 de ore de la comunicarea acesteia, la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond. Potrivit alin. (2) al art. 213 din Codul de procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți, astfel sesizat, fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea inculpatului, care, conform art. 213 alin. (4) din Codul de procedură penală, este ascultat, atunci când este prezent. Potrivit art. 213 alin. (5) din Codul de procedură penală, în cadrul acestei proceduri, asistența juridică a inculpatului și participarea procurorului sunt obligatorii. În fine, conform art. 213 alin. (6), mai sus menționat, în soluționarea plângerii, formulate potrivit alin. (1) al aceluiași articol, judecătorul de drepturi și libertăți poate revoca măsura dispusă de procuror, dacă au fost încălcate dispozițiile legale care reglementează condițiile de luare a măsurii.

19. Pentru aceleași motive, Curtea constată că nu poate fi reținută restrângerea, în mod discreționar, de către legiuitor, prin prevederile art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, a dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea fundamentală.

20. De altfel, o situație similară, în care legiuitorului i-ar putea fi imputată lipsa simetriei juridice, este cea prevăzută la art. 215 alin. (8) din Codul de procedură penală, care prevede că procurorul care a luat măsura poate dispune, din oficiu sau la cererea motivată a inculpatului, prin ordonanță, impunerea unor noi obligații pentru inculpat ori înlocuirea sau încetarea celor dispuse inițial, dacă apar motive temeinice care justifică aceasta, iar, la alin. (9), că dispozițiile alin. (8) anterior citat se aplică, în mod corespunzător, și în procedura de cameră preliminară sau în cursul judecății, când judecătorul de cameră preliminară ori instanța de judecată dispune, prin încheiere, la cererea motivată a procurorului sau a inculpatului ori din oficiu. Cu privire la dispozițiile procesual penale anterior arătate, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat Decizia nr. 4 din 19 ianuarie 2015 referitoare la recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de

Casație și Justiție privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 215 alin. (8) din Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 5 martie 2015, în sensul de a lămuri dacă, în cursul urmăririi penale, competența de a dispune asupra unor noi obligații pentru inculpat ori înlocuirea sau încetarea celor dispuse inițial revine judecătorului de drepturi și libertăți care a luat măsura sau, dimpotrivă, procurorului. Prin decizia pronunțată, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că în cursul urmăririi penale, competența de a dispune impunerea unor noi obligații pentru inculpat ori înlocuirea sau încetarea celor dispuse inițial revine procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală. Prin aceeași decizie s-a reținut că, de vreme ce în cursul urmăririi penale, procurorul este cel care dispune asupra prelungirii măsurii controlului judiciar, chiar dacă măsura a fost luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, este evident că *a fortiori* tot procurorul trebuie să fie competent să dispună asupra impunerii unor noi obligații pentru inculpat ori asupra înlocuirii sau încetării celor dispuse inițial, în aceeași ipoteză analizată, dar și că, dacă s-ar accepta interpretarea contrară, s-ar putea ajunge la situații inechitabile din perspectiva căilor de atac, prin raportare la organul judiciar care a dispus asupra modificării controlului judiciar.

21. În fine, Curtea reține că soluția legislativă prevăzută la art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală reprezintă opțiunea legiuitorului, potrivit politicii sale penale, și a fost adoptată conform dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate conform căreia atribuirea de către legiuitor a competenței de a dispune măsura controlului judiciar procurorului, este de natură a încălca prevederile art. 3 din Codul de procedură penală referitoare la separația funcțiilor judiciare și, în consecință, dispozițiile art. 23 alin. (4) din Constituție, care prevăd că arestarea preventivă și, practic, măsurile preventive, pot fi luate doar de către instanța de judecată, precum și dispozițiile art. 5 paragraful 4 și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că această critică a fost formulată direct în fața instanței de contencios constituțional, fără a fi fost susținută în fața instanței de fond, motiv pentru care este inadmisibilă, potrivit art. 29 alin. (4) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, care prevăd că „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate [...]*”.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 211—215 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Stan în Dosarul nr. 3.023/740/2015 al Judecătoriei Alexandria — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Stan în Dosarul nr. 3.023/740/2015 al Judecătoriei Alexandria — Secția penală și constată că dispozițiile art. 215¹ alin. (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Alexandria — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Strategiei naționale pentru siguranță rutieră pentru perioada 2016—2020 și a Planului de acțiuni pentru implementarea acesteia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 alin. (5) lit. a) și al art. 11 lit. f) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 6 alin. (2) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională pentru siguranță rutieră pentru perioada 2016—2020, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Planul de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru siguranță rutieră pentru perioada 2016—2020, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Finanțarea necesară îndeplinirii măsurilor prevăzute în Planul de acțiuni se realizează în limita bugetelor anuale aprobate ale autorităților/instituțiilor publice implicate, potrivit reglementărilor în vigoare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,

Ion Trocaru,
secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,

Vasile Dîncu

p. Ministrul afacerilor interne,

Ioan Buda,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

p. Ministrul afacerilor externe,

Alexandru Victor Micula,
secretar de stat

Ministrul educației naționale și cercetării
științifice,

Mircea Dumitru

Ministrul comunicațiilor și pentru
societatea informațională,

Delia Popescu

p. Ministrul sănătății,

Monica Emanuela Althamer,
secretar de stat

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristiana Pașca Palmer

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul fondurilor europene,

Cristian Ghinea

București, 12 octombrie 2016.

Nr. 755.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN

privind recunoașterea, evidența, evaluarea, monitorizarea și perfecționarea evaluatorilor de servicii de sănătate ai Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate

Având în vedere:

— Referatul directorului general adjunct aprobat cu nr. 2.230/C.V. din 3 noiembrie 2016,

— prevederile art. 173 alin. (10) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile art. II alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 126/2015;

— dispozițiile art. 3 lit. l) și n), art. 9 lit. s) și art. 10 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 629/2015 privind componența, atribuțiile, modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Art. 1. — Definirea unor expresii:

1. *evaluatorul de servicii de sănătate*, denumit în continuare *evaluator* — persoană definită la art. 3 lit. l) din Hotărârea Guvernului nr. 629/2015 privind componența, atribuțiile, modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate, absolventă a programului de formare organizat de către Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor, Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București (denumită în continuare *S.N.S.P.M.P.D.S.B.*) sau alte organisme de formare recunoscute de către Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate (denumită în continuare *A.N.M.C.S.*), specializată în evaluarea serviciilor de sănătate spitalicești sau din ambulatoriu;

2. *Programul de formare și perfecționare pentru evaluatori de servicii de sănătate sau evaluatori de spitale* — programul prevăzut la art. 3 lit. l) din Hotărârea Guvernului nr. 629/2015, constă în:

a) cursuri de formare organizate pe categorii de activități, în urma cărora absolvenții dobândesc calitatea de evaluator specializat în evaluarea serviciilor de sănătate spitalicești sau de evaluator specializat în evaluarea serviciilor de sănătate din ambulatoriu;

b) cursuri de perfecționare organizate pentru fiecare categorie de evaluatori în parte, a căror absolvire constituie condiție de păstrare a calității de evaluator activ, conform prezentului ordin;

3. *Registrul A.N.M.C.S. al evaluatorilor de servicii de sănătate*, denumit în continuare *Registrul evaluatorilor* — document cumulativ constituit din registrele evaluatorilor A.N.M.C.S. prevăzute la art. 3 lit. n) din Hotărârea Guvernului nr. 629/2015, care conține în format letric și electronic, pe categorii de activități, totalitatea informațiilor prin care se ține evidența evaluatorilor atestați, a celor suspendați și a celor inactivi, a activității acestora, precum și evidența evaluatorilor excluși;

4. *atestatul de evaluator de servicii de sănătate al A.N.M.C.S.*, denumit și *atestat* — document emis de către A.N.M.C.S., valabil de regulă 3 ani de la momentul emiterii, vizat anual, care confirmă recunoașterea de către instituție a persoanelor care au obținut, în condițiile legii, certificatul de absolvire a cursului de formare și, după caz, a Programului de perfecționare pentru evaluatorii de servicii de sănătate și care conferă posesorilor dreptul de a face parte din comisiile de evaluare a unităților sanitare;

5. *viza anuală a atestatului* — confirmare periodică a îndeplinirii condițiilor de valabilitate a atestatului, conform prezentului ordin;

6. *evaluatorul atestat* — evaluator de servicii de sănătate posesor al unui atestat valabil, eliberat de către A.N.M.C.S. în condițiile prezentului ordin;

7. *evaluatorul activ* — evaluator de servicii de sănătate atestat, înscris în Registrul evaluatorilor, care poate face parte din comisiile de evaluare;

8. *evaluator inactiv* — evaluator înscris în Registrul evaluatorilor, care se găsește în oricare dintre următoarele situații și nu poate face parte din comisiile de evaluare a unităților sanitare în vederea acreditării:

a) incompatibilitate față de desfășurarea activităților de evaluare a unităților sanitare, prevăzute de lege sau în codul de conduită a evaluatorului;

b) este suspendat din activitatea de evaluare pentru o perioadă mai mare de 6 luni;

c) nu a promovat Programul de perfecționare pentru evaluatorii de servicii de sănătate nici în urma reexaminării;

9. *evaluator suspendat* — evaluator atestat care se află în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (2) și care, pe perioada suspendării, nu poate face parte din comisiile de evaluare a unităților sanitare în vederea acreditării;

10. *evaluator exclus* — evaluator care este eliminat din secțiunile „Evaluatori activi” și „Evaluatori inactivi”, în condițiile prezentului ordin;

11. *dosarul evaluatorului atestat* — set de documente, depuse la înscrierea în Registrul evaluatorilor și actualizate ori de câte ori apar modificări;

12. *Programul de perfecționare pentru evaluatorii de servicii de sănătate*, denumit în continuare *P.Ev.* — reprezintă parcurgerea de către evaluatori a etapelor de instruire teoretică și practică și de examinare, în vederea menținerii în Registrul evaluatorilor. P.Ev. constă în monitorizarea anuală, în baza căreia se obțin vizele anuale ale atestatului, în absolvirea cursurilor de perfecționare și în evaluarea periodică la 3 ani, organizate după cum urmează:

a) *monitorizarea evaluatorilor* — supravegherea continuă a menținerii de către evaluatori a nivelului minim de cunoștințe teoretice și abilități practice necesare pentru activitatea de evaluare;

b) *curs de perfecționare* — curs organizat în colaborare cu S.N.S.P.M.P.D.S.B. sau alte organisme de formare recunoscute de către A.N.M.C.S., cu scopul actualizării cunoștințelor evaluatorilor;

c) *evaluarea periodică la 3 ani* — testare a cunoștințelor și abilităților practice ale evaluatorilor atestați, susținută în ultimele 3 luni de valabilitate a atestatului;

13. *nedemnitatea evaluatorului* — este nedemnă pentru desfășurarea activității de evaluare a unităților sanitare persoana care se află în oricare dintre următoarele situații:

a) i-a fost retrasă/anulată oricare dintre diplomele sau calificările în baza cărora a fost admisă pentru urmarea cursului de formare a evaluatorilor de servicii de sănătate;

b) a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității, vieții, integrității corporale, sănătății sau libertății persoanei sau pentru infracțiuni de corupție sau de fals ori de mărturie mincinoasă;

c) orice alte situații prevăzute de lege.

Art. 2. — (1) Formarea evaluatorilor se realizează prin cursuri organizate pe categorii de activități, în funcție de necesitățile A.N.M.C.S., de către S.N.S.P.M.P.D.S.B. sau alte organisme de formare recunoscute de către A.N.M.C.S.

(2) Înscrierea la cursul de formare a evaluatorilor de servicii de sănătate se face cu respectarea a cel puțin unuia dintre următoarele criterii:

a) să fie absolvent de studii superioare cu diplomă/licență recunoscută pe teritoriul Uniunii Europene în domeniile: medicină generală sau asistență medicală (inclusiv fiziokinetoterapie) ori să fie asistent medical principal cu vechime neîntreruptă în muncă de minimum 5 ani;

b) să fie absolvent al unui masterat sau doctorat în management sanitar sau sănătate publică, organizat într-o instituție de învățământ superior acreditată, potrivit legii;

c) să fie absolvent al unor cursuri de perfecționare în management sanitar sau sănătate publică, agreeate de către Ministerul Sănătății și stabilite prin ordin al ministrului sănătății;

d) în cazul absolvenților de studii superioare cu diplomă/licență în domeniile: biologie, biochimie, farmacie, fizică, matematică, psihologie, economic, juridic, tehnic, informatică și/sau comunicații, să aibă experiență contractuală de minimum 2 ani în administrația publică din sănătate, în sectorul spitalicesc public sau privat, sau în domeniul serviciilor de sănătate din ambulatoriu, dovedită prin documente.

(3) Se pot înscrie la programul de formare a evaluatorilor de servicii de sănătate doar persoanele care au capacitate deplină de exercițiu.

(4) Promovarea probei de tehnoredactare computerizată este obligatorie pentru admiterea în programul de formare a evaluatorilor de servicii de sănătate.

(5) Stabilirea profilului candidaților, precum și a documentelor doveditoare privind îndeplinirea criteriilor menționate la alin. (2) și (3) reprezintă atribuția exclusivă a organismului de formare recunoscut de către A.N.M.C.S.

(6) Absolvirea programului de formare a evaluatorilor de servicii de sănătate este recunoscută printr-un certificat de absolvire eliberat de către S.N.S.P.M.P.D.S.B. sau alte organisme de formare recunoscute de către A.N.M.C.S. și reprezintă condiție obligatorie în vederea atestării ca evaluator al A.N.M.C.S.

Art. 3. — (1) Registrul evaluatorilor este organizat, în funcție de categoriile de activități, în două părți distincte:

a) Registrul evaluatorilor specializați în evaluarea spitalelor;

b) Registrul evaluatorilor specializați în evaluarea unităților sanitare din ambulatoriu.

(2) Fiecare parte are trei secțiuni:

a) secțiunea „Evaluatori activi”, în cadrul căreia există o subsecțiune a evaluatorilor suspendați;

b) secțiunea „Evaluatori inactivi”;

c) secțiunea „Evaluatori excluși”.

(3) Modelul tabelar al Registrului evaluatorilor, operarea în cadrul acestuia, precum și gestionarea dosarului fiecărui evaluator se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.M.C.S.

Art. 4. — (1) Înscrierea în Registrul evaluatorilor, în una dintre părțile acestuia prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) și b), se face în termen de maximum 3 ani de la absolvirea programului de formare pentru evaluatori de servicii de sănătate specializați în evaluarea spitalelor sau a unităților sanitare din ambulatoriu, prin completarea unei cereri-tip, însoțită de copii ale certificatului de absolvire a programului de formare, ale cărții de identitate, de certificatul de cazier judiciar care să ateste că nu a fost condamnat pentru infracțiuni care atrag nedemnitatea, de declarația referitoare la incompatibilități și conflict de interese, precum și de formularul de acord cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

(2) Înscrierea la mai mult de 3 ani de la absolvirea cursului de formare, reînscriserea evaluatorilor excluși și emiterea atestatului la trecerea evaluatorului inactiv în secțiunea „Evaluatori activi” se face prin completarea unei cereri-tip, însoțită de copii ale certificatului de absolvire a cursului de perfecționare, ale cărții de identitate, de certificatul de cazier judiciar care să ateste că nu a fost condamnat pentru infracțiuni care atrag nedemnitatea, de declarația referitoare la incompatibilități și conflict de interese, precum și de formularul de acord cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

(3) În cazul în care se înregistrează mai multe cereri de înscriere decât necesarul de evaluatori al A.N.M.C.S., înscrierea se face în urma unui concurs, organizat prin ordin al președintelui A.N.M.C.S.

Art. 5. — (1) Menținerea în secțiunea „Evaluatori activi” impune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții minimale:

a) existența atestatului valabil, cu vizele anuale la zi;

b) promovarea cursului de perfecționare cu minimum nota 8;

c) promovarea testului de evaluare periodică la fiecare 3 ani cu minimum nota 8.

(2) Evaluatorii au obligația anunțării modificărilor referitoare la starea acestora de compatibilitate, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data survenirii modificărilor.

Art. 6. — (1) Suspendarea evaluatorului activ reprezintă trecerea temporară a acestuia, pe o perioadă de maximum 6 luni, din secțiunea „Evaluatori activi” în subsecțiunea „Evaluatori suspendați”. Pentru suspendări mai mari de 6 luni, evaluatorului suspendat i se revocă atestatul și este trecut în secțiunea „Evaluatori inactivi”.

(2) Suspendarea evaluatorului activ poate surveni în următoarele situații:

a) neparticiparea conform programării la cursul de perfecționare, pe perioada dintre data planificată și cea reprogramată;

b) nesuținerea examenului de absolvire a cursului de perfecționare sau nepromovarea acestuia, până la susținerea examinării, respectiv a reexaminării;

c) neobținerea vizelor anuale la termenele stabilite;

d) săvârșirea unei abateri sancționate cu suspendarea, conform codului de conduită a evaluatorilor;

e) în cazul în care A.N.M.C.S. a sesizat organele competente cu privire la săvârșirea de către evaluator a unor fapte care pot constitui infracțiuni sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale care îl fac incompatibil cu desfășurarea activității de evaluare de servicii de sănătate, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești;

f) la cerere, în condițiile alin. (1), în caz de indisponibilitate temporară pentru activitatea de evaluare (boală, concediu de creștere copil sau alte situații prevăzute de lege).

(3) Pe perioada suspendării, evaluatorul este obligat să respecte toate condițiile de menținere a atestatului, la fel ca evaluatorii activi.

Art. 7. — (1) Încetarea suspendării evaluatorilor activi ai A.N.M.C.S. se produce în următoarele situații:

a) promovarea reexaminării în vederea absolvirii cursului de perfecționare în sesiunea ulterioară celei în care au fost declarați respinși;

b) promovarea reexaminării în sesiunea suplimentară, pentru evaluatorii care au participat la ultima serie a cursului de perfecționare sau care, din motive justificate, invocă o singură dată în cursul unui P.Ev., nu se pot prezenta la sesiunea ulterioară celei în care au fost declarați respinși;

c) expirarea termenului, în cazul suspendării survenite ca urmare a unor abateri prevăzute și sancționate conform codului de conduită a evaluatorilor;

d) trecerea în secțiunea „Evaluatori inactivi”;

e) excluderea din Registrul evaluatorilor.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c), la încetarea suspendării evaluatorul redobândește dreptul de a face parte din comisiile de evaluare a unităților sanitare.

Art. 8. — (1) Excluderea evaluatorilor A.N.M.C.S. constă în trecerea acestora în secțiunea „Evaluatori excluși” și poate surveni în următoarele situații:

a) deși au fost notificați de către A.N.M.C.S., nu s-au înscris la nicio serie comunicată a cursului de perfecționare la care au fost programați;

b) deși s-au înscris la cursul de perfecționare în una dintre seriile comunicate ale acestuia, conform programării, nu au promovat testul de tehnoredactare computerizată;

c) deși au participat la cursul de perfecționare în seria în care au fost programați, nu au susținut examenul de absolvire a cursului nici în respectiva sesiune de examinare, nici în sesiunea ulterioară celei la care au participat și nici în sesiunea suplimentară, organizată în condițiile art. 7 alin. (1) lit. b);

d) nu au promovat cursul de perfecționare nici în urma susținerii sesiunii de reexaminare.

(2) De asemenea, evaluatorii sunt excluși în următoarele situații:

a) în urma emiterii de ordine de excludere emise de președintele A.N.M.C.S., în cazul săvârșirii de abateri prevăzute în codul de conduită a evaluatorilor;

b) la data rămânerii definitive a hotărârilor judecătorești de condamnare a acestora, pentru fapte penale care atrag nedemnitatea și îi fac incompatibili cu desfășurarea activității de evaluare de servicii de sănătate;

c) nepromovarea testului de evaluare periodică a evaluatorilor.

(3) Excluderea din Registrul evaluatorilor atrage revocarea atestatului emis de către A.N.M.C.S.

Art. 9. — (1) Atestatul de evaluator se emite la momentul înscrierii/reînscriserii în Registrul evaluatorilor, secțiunea „Evaluatori activi”, și are valabilitate, de regulă, de 3 ani de la data emiterii, cu condiția vizării anuale, putând fi revocat în condițiile prezentului ordin.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul evaluatorilor înscriși la data intrării în vigoare a prezentului ordin în Registrul evaluatorilor de servicii de sănătate specializați pentru evaluarea spitalelor al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate, termenul de 3 ani de valabilitate a atestatelor curge de la data înscrierii lor în acesta sau, după caz, de la data ultimei reevaluări.

(3) Prima viză anuală se aplică la momentul emiterii atestatului de evaluator, cu condiția achitării cotizației anuale, al cărei quantum se stabilește la suma de 200 lei și este valabilă pentru anul următor achitării sale.

(4) Următoarele două vize anuale se obțin în baza următoarelor documente:

a) dovada obținerii în cursul anului anterior solicitării vizei a unui număr de minimum 40 de puncte de formare continuă;

b) dovada achitării cotizației anuale, prevăzute la alin. (2);

c) certificat de cazier judiciar.

(5) Cotizația anuală se plătește în contul A.N.M.C.S., cod de identificare fiscală 34998410, cod IBAN RO60TREZ70620G160300XXXX deschis la Trezoreria Sectorului 6 București, sau în numerar, prin casieria A.N.M.C.S. din Splaiul Independenței nr. 202A, sectorul 6, București.

(6) Evaluatorii înscriși în secțiunea „Evaluatori inactivi” sunt scutiți de plata cotizației anuale.

(7) În cazul suspendării, plata cotizației se face proporțional cu perioada de activitate din cursul anului.

Art. 10. — Revocarea atestatului survine în următoarele situații:

a) suspendarea evaluatorului activ pe o perioadă mai mare de 6 luni;

b) excluderea în condițiile art. 8.

Art. 11. — Reînnoirea atestatului se face, pentru respectarea principiului continuității, înainte de expirarea precedentului atestat, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) existența tuturor vizelor anuale;

b) dovada promovării, în cursul celor 3 ani de valabilitate a atestatului, a cursului de perfecționare;

c) promovarea testului de evaluare periodică la fiecare 3 ani.

Art. 12. — (1) Cursul de perfecționare a evaluatorilor se organizează, de regulă, o dată pe an, în mai multe serii, în funcție de numărul participanților, ultima serie organizându-se nu mai târziu de luna octombrie a anului respectiv. Planificarea evaluatorilor în vederea parcurgerii cursului poate fi făcută de către A.N.M.C.S. în oricare dintre anii intervalului de valabilitate a atestatului de evaluator, în funcție de criteriile decise de către A.N.M.C.S., cum ar fi: modificări legislative survenite, cerințe apărute ulterior, modificări ale metodologiei de evaluare, performanțele evaluatorului etc.

(2) În cazul în care evaluatorul nu se prezintă la curs, din motive întemeiate, în perioada planificată, acesta se poate programa în una dintre seriile următoare până la sfârșitul anului în care a fost programat, situație în care evaluatorul este penalizat cu 5 puncte de formare continuă pentru acel an, iar în intervalul respectiv va fi suspendat.

(3) Pentru a promova cursul, evaluatorii trebuie să obțină minimum nota 8,00. În cazul în care un evaluator nu obține nota de trecere, acesta mai poate susține o reexaminare în sesiunea de examinare a seriei ulterioare celei la care a fost declarat respins sau, după caz, în sesiunea de examinare suplimentară, organizată, de regulă, în luna noiembrie a fiecărui an.

(4) Activitatea desfășurată de către evaluatorii care sunt și cadre didactice universitare de predare sau lectori ai S.N.S.P.M.P.D.S.B. sau ai altor organisme de formare recunoscute de către A.N.M.C.S., implicați în procesul de formare și perfecționare a evaluatorilor de servicii de sănătate, se echivalează cu absolvirea cursului de perfecționare.

Art. 13. — (1) Punctele de formare continuă (denumite în continuare P.F.C.) sunt obținute de evaluator în urma parcurgerii diferitelor programe de pregătire și a altor activități adiacente celei de evaluator, precum și a evaluării activității acestuia în relația contractuală cu A.N.M.C.S..

(2) Evaluatorii trebuie să acumuleze cel puțin 40 P.F.C. în decursul a 12 luni de la ultima viză, dar nu mai puțin de 30 de puncte pentru pregătirea teoretică și nu mai puțin de 7 puncte pentru activitatea practică.

(3) Pentru pregătirea teoretică evaluatorii atestați pot acumula punctele după cum urmează, fiind obligatorie participarea la minimum o conferință:

a) pentru participarea la cursurile de perfecționare, conform planificării A.N.M.C.S., se acordă pentru anul respectiv 20 P.F.C. În cazul nerespectării planificării, se aplică o penalizare de 5 P.F.C.;

b) pentru participarea la manifestări științifice, cu tematici diferite, organizate de A.N.M.C.S. sau la care A.N.M.C.S. este coorganizator sau partener instituțional se acordă câte 15 P.F.C. pentru fiecare participare. Pentru asigurarea pregătirii unitare a evaluatorilor, A.N.M.C.S. va stabili un program anual de minimum 2 conferințe;

c) pentru manifestări științifice creditate de către A.N.M.C.S. se acordă câte 10 P.F.C. pentru fiecare participare;

d) pentru participarea la manifestări științifice internaționale pe tema managementului sanitar sau a managementului calității în sănătate se acordă câte 15 P.F.C. pentru fiecare participare;

e) pentru realizarea, în calitate de autor sau coautor, a unor lucrări prezentate în cadrul manifestărilor științifice menționate la lit. b) — d), se acordă suplimentar câte 10 P.F.C. pentru fiecare lucrare prezentată;

f) pentru publicarea unor articole în domeniul managementului calității în sănătate în publicații naționale sau internaționale de specialitate se acordă câte 15 P.F.C. pentru fiecare articol publicat. Același articol, apărut în publicații diferite, se punctează o singură dată;

g) pentru studii postliceale, postuniversitare sau masterale în domeniul managementului sanitar sau al managementului calității, se acordă în anul absolvirii 30 P.F.C.;

h) pe toată perioada doctoratului în domeniul managementului sanitar sau al managementului calității, se acordă câte 30 P.F.C. în fiecare an, cu condiția respectării calendarului studiilor doctorale, dar nu mai mult de 3 ani.

(4) Nu se punctează cumulativ participările și prezentarea de lucrări la manifestări științifice desfășurate în aceeași perioadă de timp. În acest caz se ia în calcul punctajul cel mai mare.

(5) Pentru activitatea practică, evaluatorii atestați trebuie să obțină un număr minim de 7 P.F.C., realizate prin media punctelor obținute din următoarele activități:

a) pentru evaluarea pregătirii vizitei de evaluare, comportamentul în timpul vizitei, calitatea lucrărilor finale, calitatea observațiilor și propunerilor de îmbunătățire a standardelor sau componentelor acestora, precum și a instrumentelor de evaluare, președintele Comisiei de evaluare poate acorda un punctaj de la 0 la 10 P.F.C., reprezentând dublul mediei generale obținute în fișele de evaluare a activității evaluatorilor, întocmite pentru fiecare vizită de evaluare;

b) pentru participarea ca voluntari în cadrul acțiunilor organizate de către Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate, cum ar fi proiecte-pilot, analize de date etc., poate fi acordat de către coordonatorul din partea A.N.M.C.S. un număr de 0 până la 10 P.F.C.

(6) În cazul în care într-un an calendaristic nu sunt planificate activități la care evaluatorii pot participa ca voluntari, punctajul pentru activitatea practică se realizează doar din punctajul obținut prin intermediul Fișei de evaluare a activității evaluatorului.

(7) Activitatea desfășurată de către evaluatorii care sunt și cadre didactice universitare de predare sau lectori ai S.N.S.P.M.P.D.S.B. sau ai altor organisme de formare recunoscute de către A.N.M.C.S., implicați în procesul de formare și perfecționare a evaluatorilor de servicii de sănătate, se echivalează cu îndeplinirea P.F.C.

(8) Evaluatorii au obligația să comunice A.N.M.C.S. și să transmită documentele doveditoare pentru activitățile la care au participat și care implică acumularea de puncte, în termen de 45 de zile de la încheierea activității respective, dar nu mai târziu de momentul solicitării vizei anuale.

Art. 14. — (1) Evaluarea periodică a evaluatorilor trebuie susținută de fiecare evaluator la fiecare 3 ani, în ultimele 3 luni de valabilitate a atestatului, și constă într-o testare a cunoștințelor și abilităților practice ale evaluatorilor atestați, sub forma unui test/studiu de caz care se desfășoară, de regulă, prin intermediul poștei electronice.

(2) Nepromovarea testului cu cel puțin nota 8,00 atrage neeliberarea unui nou atestat de evaluator și, implicit, trecerea evaluatorului în secțiunea „Evaluatori excluși”.

(3) Pentru a participa la test, evaluatorul trebuie să transmită la A.N.M.C.S. o cerere de reatestare însoțită de dovada absolvirii cursului de perfecționare, de dovezile obținerii punctajului minim de 30 P.F.C. teoretice și de lista unităților sanitare din ale căror comisii de evaluare a făcut parte în perioada de la ultima viză anuală, pe baza căreia vor fi calculate P.F.C. pentru activitatea practică.

Art. 15. — (1) Pentru anul 2016, cursul de perfecționare este organizat de S.N.S.P.M.P.D.S.B., iar la acesta vor participa doar absolvenții programului de formare a evaluatorilor organizat de Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor. Pentru aceștia, parcurgerea și promovarea cursului sunt obligatorii în anul 2016.

(2) Pentru evaluatorii menționați la alin. (1), emiterea atestatului se face până la sfârșitul anului 2016 prin completarea unei cereri-tip, însoțită de dovada promovării cursului de perfecționare, de cartea de identitate, de certificatul de cazier judiciar, de formularul de acord cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și de declarația referitoare la incompatibilități și conflict de interese, cu condiția achitării la zi a cotizației.

(3) Pentru evaluatorii absolvenți ai cursurilor de formare organizate de către S.N.S.P.M.P.D.S.B., eliberarea atestatului și prima sau a doua viză anuală, după caz, se acordă până la sfârșitul anului 2016, cu condiția achitării la zi a cotizației și acumulării a minimum 10 P.F.C. pentru pregătirea teoretică și a minimum 7 P.F.C. din activitatea practică.

Art. 16. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor nr. 25/2015*) privind aprobarea criteriilor de selecție a persoanelor ce doresc să dobândească certificat de evaluator de spitale recunoscut de către Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor;

b) Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor nr. 129/2015 pentru aprobarea condițiilor de recunoaștere a absolvenților programului de formare și perfecționare pentru evaluatori de spitale, precum și a celor minimale de păstrare a calității de evaluator de spitale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 25 iunie 2015;

c) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 102/2015 privind constituirea Registrului evaluatorilor de servicii de sănătate specializați pentru evaluarea spitalelor al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 13 octombrie 2015.

(2) Sumele achitate în baza Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor nr. 129/2015 sunt recunoscute.

(3) Serviciul evaluare, evidență și coordonare corp evaluatori, directorul Unității de Evaluare și Acreditare a Spitalelor și directorul general al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

(4) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de internet www.anmcs.gov.ro.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,
Vasile Cepoi

București, 3 noiembrie 2016.
Nr. 651.

*) Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor nr. 25/2015 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul silviculturii**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 165.370 din 6 octombrie 2016 al Direcției politice și strategii în silvicultură, în temeiul art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (2) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 3 alin. (11) din Hotărârea Guvernului nr. 470/2014 pentru aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos, aprobate prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.540/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 20 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Exploatarea masei lemnoase se efectuează de către operatori economici atestați pentru exploatare forestieră, precum și de către persoanele fizice în condițiile prevăzute la art. 62 alin. (3) din Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările ulterioare.”

2. La articolul 5, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) Este interzisă autorizarea spre exploatare a masei lemnoase din orice proprietate forestieră care face parte din fondul forestier național, în situația în care proprietarul sau administratorul acesteia, după caz, nu a realizat în termenul prevăzut de lege lucrările de regenerare artificială și de completare a regenerării naturale pe terenurile forestiere aflate, după caz, în proprietatea sau în administrarea sa, de pe care s-a exploatat integral masa lemnoasă.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), se pot autoriza spre exploatare:

a) produsele accidentale provenite din arboretele afectate de factori biotici și abiotici;

b) produsele principale provenite din arboretele incluse în planul decenal de recoltare, în care regenerarea naturală este asigurată în condițiile normelor tehnice silvice.

(5) Interdicția prevăzută la alin. (3) este aplicabilă până la data notificării emise de către ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice către structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prin care certifică faptul că lucrările prevăzute la alin. (3) au fost executate conform prevederilor normelor tehnice.”

3. La articolul 6, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Personalul de control din cadrul structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură retrace autorizațiile de exploatare care sunt emise pentru parchete de exploatare constituite în terenuri din afara teritoriului de competență al ocolului silvic emitent.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), emitentul autorizației de exploatare dispune imediat oprirea doborârii arborilor și începe inventarierea stocurilor existente pe picior, în termen de maximum 3 zile de la data înregistrării documentului care atestă situația deosebită; inventarierea se finalizează în cel mult 30 de zile de la data înregistrării documentului. Termenul poate fi prelungit în situația apariției condițiilor nefavorabile, confirmate

cu documente oficiale, cu perioada de manifestare a acestora. Părțile contractante procedează la regularizarea cantitativă și valorică a masei lemnoase, conform clauzelor contractuale, și la reprimirea parchetelor respective.”

4. La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În situațiile prevăzute la alin. (2) structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură dispune ocolului silvic emitent al autorizației de exploatare inventarierea stocurilor existente — pe picior și/sau în faze pe suprafața parchetului ori în platforma primară, în termen de maximum 3 zile de la data constatării în condițiile alin. (2); inventarierea se finalizează în cel mult 30 de zile de la data constatării. Termenul poate fi prelungit în situația apariției condițiilor nefavorabile, confirmate cu documente oficiale, cu perioada de manifestare a acestora; părțile contractante procedează la regularizarea cantitativă și valorică a masei lemnoase, conform clauzelor contractuale.”

5. La articolul 6, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) După reprimirea parchetului în condițiile alin. (3) și (3¹), titularul autorizației de exploatare și emitentul avizelor de însoțire se modifică pe autorizația inițială astfel:

a) titularul autorizației devine ocolul silvic sau operatorul economic atestat pentru lucrări de exploatare forestieră, care efectuează colectarea lemnului doborât și a celui aflat în diferite faze tehnologice;

b) emitentul avizelor de însoțire pentru masa lemnoasă colectată și expedită din parchet devine ocolul silvic.”

6. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În cazuri de forță majoră sau în alte situații obiective care nu permit executarea lucrărilor de exploatare a lemnului cum sunt inundații, avalanșe, alunecări de teren, precipitații abundente și altele asemenea, titularii autorizațiilor pot solicita, pe parcursul termenului de exploatare autorizat, prelungirea perioadei autorizate pentru exploatarea parchetelor cu durata manifestării cazului de forță majoră sau a situației obiective, după caz.”

7. La articolul 13, litera n) se modifică și va avea următorul cuprins:

„n) distrugerea, vătămarea sau tăierea de arbori necuprinși în actul de punere în valoare aferent unei partizi autorizate la exploatare este interzisă; dacă prin procesul de exploatare a partizii respective sunt distruși și/sau prejudiciați arbori, ocolul silvic constată, inventariază și marchează acești arbori; constatarea se face la solicitarea titularului autorizației de exploatare sau prin controalele curente de exploatare.”

8. La articolul 13, după litera v) se introduce o nouă literă, litera w), cu următorul cuprins:

„w) volumul arborilor distruși și/sau prejudiciați se determină prin inventariere, cu stabilirea volumului pentru fiecare arbore în parte, pe baza tabelelor de cubaj, și se adaugă la volumul actului de punere în valoare; volumul arborilor distruși și/sau prejudiciați se înscrie, ori de câte ori este justificat și necesar, în procesul-verbal de reprimire a parchetului, deschis în SUMAL; operarea se realizează în SUMAL la cel mult 3 zile de la data verificării în teren, de către un angajat împuternicit de șeful ocolului silvic, pe baza documentelor primare întocmite cu ocazia marcării arborilor distruși și/sau prejudiciați.”

9. Anexele nr. 7 și 9 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Alineatele (1¹), (1³) și (1⁴) ale articolului 12 din Regulamentul privind forma și modul de utilizare a dispozitivelor speciale de marcat, precum și modul de marcare a arborilor sau a unor loturi de arbori, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.346/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. III. — Alineatul (2) al articolului 35 din Metodologia privind organizarea și funcționarea SUMAL, obligațiile utilizatorilor SUMAL, precum și structura și modalitatea de transmitere a informațiilor standardizate, aprobată prin Ordinul ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură nr. 837/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 21 octombrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În momentul depășirii volumului prevăzut de actul de punere în valoare, la care se adaugă volumul prejudiciilor înregistrate, SUMAL Central nu mai generează cod unic online valid și emite o alertă pe terminalul electronic al emitentului avizului de însoțire și/sau al transportatorului, referitoare la depășirea volumului prevăzut de APV la care se adaugă volumul prejudiciilor înregistrate. Emitentul avizului și/sau transportatorul, după caz, are/au obligația de a comunica despre alertă ocolului silvic și structurii de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură competente teritorial.”

Art. IV. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Cristiana Pașca Palmer

București, 1 noiembrie 2016.
Nr. 2.121.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 7 la instrucțiuni)

Ocolul silvic

PROCES-VERBAL
de reprimire/reprimire parțială a parchetului
Nr. ziua luna anul

Subsemnatul,, având funcția de, împreună cu, pădurar titular canton, în prezența/absența, delegat, (operator economic), am efectuat reprimirea parchetului....., U.P., u.a., partida nr., cu un volum brut pe picior de mc, a cărei exploatare s-a făcut în baza Autorizației de exploatare nr. din, făcând următoarele constatări privind:

1. Semintșul este prejudiciat pe% din suprafața cu semintș prevăzută la predarea parchetului.
2. Volumul arborilor distruși și/sau prejudiciați constatat, înscris în următorul tabel centralizator:

Proces-verbal de control al exploatării nr./data	Delegat operator economic	Specia/grupa de specii	Sortiment (lemn lucru, lemn foc)	Volum — mc —

3. Alte constatări și măsuri*):

4. Stocurile constatate la reprimirea parchetului:

Tipul de stoc**)	Specii/Grupa de specii	Sortimentul (lemn lucru, lemn foc)	Volumul	%

*) Se va preciza obligatoriu dacă a fost reprimă și suprafața pe care a fost amplasată platforma primară.

**) Stoc pe picior, stoc în faze tehnologice pe suprafața parchetului, stoc în platforma primară; stocul pe picior și stocul în faze tehnologice pe suprafața parchetului se consemnează numai în cazul prevăzut la art. 6 alin. (3¹) din Instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos, aprobate prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.540/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Șef ocol silvic/Împuternicit,
.....

Pădurar titular de canton,
.....

Delegat operator economic,
.....

PANOU
cu elementele de identificare ale parchetului

Lucrări de exploatare forestieră

Ocolul Silvic, U.P., u.a.
 Autorizația de exploatare nr. din
 Titular autorizație de exploatare
 C.U.I.
 Partida nr. Suprafața Volum de exploatat mc
 Felul tăierii
 Modul în care se asigură regenerarea: natural, împăduriri sau mixt
 Anul în care se asigură regenerarea completă a suprafeței
 Termenul de exploatare
 de la până la, prelungit până la

NOTĂ:

Datele de mai sus vor fi înscrise obligatoriu într-un panou de minimum format A1, literele având o înălțime de cel puțin 5 cm, confecționat din materiale rezistente la intemperii și afixat la loc vizibil în parchet, pe toată perioada autorizată a lucrărilor.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

